

bringe Arbejdsløsheden, men vil *forøge* den, at Lovforslaget betyder et saa stort Indgreb i Bevægelsesfrihed, at det i adskillige Tilfælde kan faa den Virkning, at betydelige Arbejds- muligheder gaar tabt, at det er uigennemførligt i Praksis, at alt Arbejde bliver afspadseret, at Spørgsmaalet om Over- arbejdes Afskaffelse *ikke* kan løses ad de stive Lovparagraffers Vej, men kan kun begrænses eller afskaffes, saa langt som Organisationerne gennem Overenskomst indfører et fælles smidigt System til at naa frem mod Maalet, at det maa fore- komme ganske urimeligt, naar Lovforslaget inddrager ogsaa de uden for Organisationerne staaende Arbejdsgivere og Arbejdere under sig, at Lovforslaget paa vigtige Omraader inden for Erhvervslivet, hvor hurtig Handling saa afgjort er i baade Arbejdsgiveres og Arbejders Interesse, vil være en aabenbar Hindring for dette, at Lovforslaget vil underbygge Fagorganisationernes Magt, men være til Skade for den enkelte Arbejders virkelige Interesse, og at Muligheden for Dispensation fra Lovforslagets stramme Bestemmelser ikke nær kan opveje de Ulemper og Vanskeligheder, som Lov- forslaget vil foranledige. — Mindretallet har derfor fundet det formaalsløst at stille Ændringsforslag, men indstiller Lovforslaget til *Forkastelse*.«

Det konservative Mindretal hævdede paa Basis af de af Udvalget foretagne Undersøgelser og indhentede Oplysninger, at der rent teoretisk kun kunde være Tale om en *minimal Forøgelse af Beskæftigelsesgraden*. Selv om man forudsatte, at alt det Arbejde, der nu udførtes paa Overarbejde, fremtidig vilde blive udført inden for den normale Arbejdstid, kunde det alt i alt formodentlig kun medføre, at allerede eksisterende Arbejder fordeltes saaledes, at ca. 3 000 ledige fik Arbejde. Paa den anden Side vilde Loven utvivlsomt *hindre*, at meget Arbejde kom til Udførelse — navnlig paa Skibsværfter og inden for Eksportindustrien —, og det Antal Arbejdstimer, der derved tabtes, kunde meget let langt overstige det Antal Timer, som overgik til normale Arbejdstimer. Mindretallet kunde derfor ikke erkende, at Loven, som Hensigten var, vilde føre til en Formindskelse af Arbejdsløsheden, tværtimod, og Mindretallet fraraadede Lovforslagets Ved- tagelse.

Hvis Flertallet alligevel skulde ønske at gennemføre Loven, der af Mindretallet betegnedes som »en meget kraftig Indskrænkning af den personlige Frihed«, maatte man i det mindste indføre de af Mindretallet foreslaaede *Ændringer*, der dels gik ud paa at klargøre Loven, dels havde til Formaal, at Erhvervene ikke blev udsat for større Vanskeligheder end allerhøjest nødvendigt, dels endelig (Ændringsforslaget til § 8)